

Arrest

nr. 142 633 van 1 april 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 21 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 10 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VANREUSEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 november 2011 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 10 februari 2014 nam de verwerende partij de beslissing waarbij de voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:.

"in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 01/12/2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Overwegende dat na onderzoek door onze arts-attaché (zie gesloten omslag, verslag dd 06/02/2014) , zij

Op basis van de vermelde medische gegevens kan er geen contra-indicatie om te reizen weerhouden worden. Verder is er geen mantelzorg nodig omwille van de vermelde aandoeningen. Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland.'

'Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar zij verblijft.'

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkene nog lopende is of er nog geen bijlage 13qq afgeleverd werd na het afsluiten van de asielprocedure, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven."

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de motiveringsplicht.

Zij licht haar middel toe als volgt:

"De bestreden beslissing gaat volkomen voorbij aan de realiteit van verzoekster, zoals uiteengezet in haar initieel verzoekschrift 9ter:

Verzoekster behoort tot de Albanese minderheid in Servië. Zij spreekt uitsluitend Albanees. Een adequate toegang tot het Servische hulpverleningssysteem dient dus noodzakelijkerwijs in het Albanees plaats te vinden. Bovendien moet een Albanees sprekende psychiater vertrouwd zijn met de behandeling van trauma's die beschreven worden in het psychiatrisch rapport dat verzoekster aanreikte initieel.

In de praktijk is psychische gezondheidszorg voor een lid van de Albanese minderheid in Servië niet aanwezig, zeker niet wanneer het gaat om specifieke traumaverwerking zoals in casu.

De bestreden beslissing stelt op algemene wijze dat de gezondheidszorg in Servië toegankelijk en algemeen is. Zij spitst zich niet toe op de ALBANESE MINDERHEID. Ook bepalingen omtrent de zogenaamde Wet op het verbod op discriminatie, zijn slechts zeer theoretisch en blijven vaag en algemeen: "Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Servië aanwezig. De rechten van minderheden worden over het algemeen gerespecteerd."

Wanneer men iemand de toegang tot verblijf ontzegt en stelt dat er in het land van herkomst voldoende toegang is en geen discriminatie, moet men in concreto dit aantonen voor het geval dat voorhanden ligt. Men blijft te vaag en te algemeen en veelal theoretisch. De praktijk op het terrein is dat er nog steeds grotendeels discriminatie bestaat ten aanzien van de Albanese minderheid en dat er geen toegang is tot een hoog opgeleide vertrouwenspersoon, zoals een psychiater met specialisatie traumabehandeling."

Uit de uiteenzetting van het bovenvermeld middel blijkt dat de verzoekende partij doelt op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Zoals de verzoekende partij aanstipt in haar middel blijkt uit de aanvraag om machtiging tot verblijf die de verzoekende partij heeft ingediend in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat zij benadrukt heeft dat de verzoekende partij tot de Albanese minderheid behoort in Servië, dat zij uitsluitend Albanees spreekt zodat een adequate toegang tot het Servische hulpverleningssysteem noodzakelijkerwijze in het Albanees dient plaats te vinden en dat deze Albanees sprekende psychiater vertrouwd dient te zijn met de behandeling van trauma's die beschreven worden in het psychiatrisch rapport dat door de verzoekende partij wordt aangereikt.

Volgens de verzoekende partij heeft de bestreden beslissing geen rekening gehouden met het voorgaande.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de medische stukken van de verzoekende partij heeft overgemaakt aan een ambtenaar-geneesheer teneinde een medisch advies te verkrijgen.

Op 6 februari 2014 verleende de ambtenaar-geneesheer een medisch advies. Uit dit medisch advies blijkt dat wordt aangenomen dat de verzoekende partij lijdt aan een depressie/ PTSD en dat er sprake is van gegeneraliseerde angst. De ambtenaar-geneesheer stelt dat aangezien er suïcidaire indicaties zijn, het aangewezen is dat een behandeling bij een psychiater of psycholoog gecontinueerd wordt en dat er ook verdere behandeling met psychofarmaca gegeven wordt.

Vervolgens onderzoekt de ambtenaar-geneesheer de beschikbaarheid van de zorgen in Servië, alsook de opvolging van de zorgen. Hierbij werd gebruik gemaakt van informatie afkomstig van SOS.

Uit de informatie afkomstig van SOS, welke terug te vinden is in het administratief dossier, blijkt dat er op algemene wijze werd nagegaan of een psychiatrische behandeling in Servië mogelijk is, of er psychologen aanwezig zijn en of de noodzakelijke psychofarmaca beschikbaar is. In deze informatie die werd opgevraagd, is geen enkele link terug te vinden naar de Albanese minderheid waarvan de verzoekende partij gewag maakte, evenmin werd nagegaan of de psychiaters en psychologen de Albanese taal machtig zijn.

Betreffende de toegankelijkheid van de zorgen wordt enkel op zeer algemene wijze gesteld dat "de Europese Commissie stelt in haar Vooruitgangsrapport van 14 oktober 2009 dat het Servische ministerie voor mensenrechten en minderhedenrechten er in geslaagd is om de Servische administratie bewust te maken van de internationale verplichtingen op het gebied van mensenrechten. De wet op het verbod op discriminatie werd in maart 2009 aangenomen. Deze wet is een duidelijke stap voorwaarts in de bescherming van de mensenrechten. De wet voorziet in de benoeming van een onafhankelijke commissaris voor de bescherming van de gelijkheid. De wet voorziet tevens in gerechtelijke bescherming. De commissaris zal zich bezig houden met alle gevallen van discriminatie, behalve diegene die al door de rechtelijke macht behandeld worden. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Servië aanwezig. De rechten van de minderheden worden in het algemeen gerespecteerd."

De Raad stelt vast dat dit zeer algemeen theoretisch betoog in het geheel geen antwoord biedt op het gegeven dat de verzoekende partij enkel de Albanese taal machtig is en het aldus noodzakelijk is dat zij geholpen wordt door een psychiater en psycholoog die deze taal machtig zijn.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij een schending van de materiële motiveringsplicht aannemelijk.

Het enig middel is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 10 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een april tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU